

Követésre méltó példa. A jó tett...

Hol nyugszunk az aradi vértanúk? Nehány hónap múlva leroja a nemzet az aradi vértanuszoborral...

Két hónap óta levelezek — ugymond — a vértanúk hozzátartozói, kortársai és az aradi gyásznak történetének megírói...

Halálkozás. Ismét egy kedves szép leányt ragadt el a halál hozzá tartozóinak, és merőnek igaz fájdalomra...

Halálkozás. Ismét egy kedves szép leányt ragadt el a halál hozzá tartozóinak, és merőnek igaz fájdalomra...

Halálkozás. Ismét egy kedves szép leányt ragadt el a halál hozzá tartozóinak, és merőnek igaz fájdalomra...

Halálkozás. Ismét egy kedves szép leányt ragadt el a halál hozzá tartozóinak, és merőnek igaz fájdalomra...

Halálkozás. Ismét egy kedves szép leányt ragadt el a halál hozzá tartozóinak, és merőnek igaz fájdalomra...

Halálkozás. Ismét egy kedves szép leányt ragadt el a halál hozzá tartozóinak, és merőnek igaz fájdalomra...

darabos-utcaiaknak oly nagy örömet okozott, hogy fátylas-zenevel akarják megtisztelni a főmezőt...

Elfogott betőrő. A Komlóssy Arthur ügyvédi irodájában történt betőrés harmadik hetes személyében, ki pár hétig ott szolgált Komlóssynál...

Apróságok. Ha ismerne. Bíró: Ő azzal van vádolva, hogy a felesége fejéhez egy vizes poharat vágott. Igaz ez? Vadiott: Igaz. De engedje meg bíró ur azt kérdezniem, hogy ismer-e a feleségemet? Bíró: Nem. Vadiott: Mindjárt gondoltam. Bíró: Miért? Vadiott: Mert ha ismerne, azt kérdezte volna tőlem, hogy miért nem vágtam a fejéhez mindjárt a vizes kancsó is?

Szemüveges pókók. A természetrajzot magyarázza a gimnáziumi tanár. Elmondja azt is, hogy a póknak nyolc szeme van. Közbeszó egy optikus fia: — Ugyancsak sok szemüveget kell akkor vennők a rövidlátó pókóknak.

Műkedvelői előadást rendez a „Margit-fürdő” díszteremben holnap este a helybeli iparos ifjúság, még pedig a játékosok czéla. (A helybeli túzóltó zenekar pénztára javára). Az előadást táncvizigalom követi. Színielőadás a „Sarga csikó” cz. népszámu.

Táncvizigalom. Nagy Imre, jó hírnévnek örvendő tancautató, holnap este táncvizigalmat rendez, melyre a következő meghívót bocsátotta ki: „1890. augusztus 31-én, vasárnap a nagyerdői „Dobos” pavilon díszteremben táncvizigalomot rendezek. Kezdeté 7 órakor. Belepté-díj tetszős szerinti. Jótételek s italokról a vendéglős által gondoskodva lesz.”

Kereskedelmi akademiák áruismei és technológiai múzeuma, mely a nagy szünidőben többi között a hongkongi consulata adományával is gyarapodott, s az egyes évfolyamok tananyagát szüntől rendeztetett, holnap (vasárnap), valamint a beiratás napjaia d. e. 10—12 órákban az érdeklődő nagy közönség számára nyitva áll.

Husarak megállapítása bejelentve 1890. aug. 27-től 3-ig. szept. 30-kr. Kovács J. nál csapou. 374. sz. a. 34 kr. Rác Gy.-nel czejedu. 2599. sz. a. morgou. 587. sz. a. 36 kr. a. meszaros tarsasagnal mester u. 3655. sz. a., csapo u. 240 sz. 376. sz. a. könyok u. 574. sz. a. kut u. 2323. sz. a. 38 kr. Kovács J. nál csapo u. 374. sz. a., 40 kr. Kovács Jánosnal a hentes tarsulat szekében. — 42 kr. Ungvari Andrásnál piacz 1. székben, czeu. u. 55. dedó u. 125. sz. a. 40 Kovács J.-nal a hentes tarsasag szekiben. 44 kr. a meszaros tarsasag 18 szekiben 48 kr. a három izraelita meszaroszekben a piaczon. — Jegyzet: Ungvari Andras három szekiben 1 kilo hus ayomaték nélkül 8 krral dragab.

Elvesszett tegnap delelőtt egy fekete börtörca, 27 frrt keszpeuzen kívül egyéb apróság tartalommal, a jarasbirosag kiado-nivalaban, vagy etöl a Teleki-es piacz-utca sarkai vezetó uton. Ismertető jelei: barna selyem beies, jegyzetekkel elatott notes, egy himezett lap, alatta noi fenyekp. A becsületes megtalaló keretik az első kerületi readóral-kapitanysagnal leenni, hol illo jutalomban részesül.

Nyilvános köszönet M. indazon rokonok, jó barátok és ismerősök, kik szeretettel nóm végüsteszeg-etele alkalmából megjelenni szivekedtek s bantatoma osztova gyaszomat eviseletöbözbe tenni igyekeztek: fogadják e helyen is mindanajyan halas köszönetem nyilvánítását. Debreczen, 1890, aug. 30. Özv. Nagy G. a b o r.

del felé vivő légi uttól; elválaszthatlan, mint jelentő a jövő. Bizton haladtam előre a czél felé, mert a te jó lelked fénye bevilágította előttem a láthatart; mosolyogva győztem le az akadályokat, mert hittem, a szenvedés sulya alatt kaczagtam, mert reméltem, boldog voltam a távolban is, mert szerettel, szerettelek!

Felnézek reád. A szememből előtörő két könnyecpp fátyolt von szemeim elé s elmosódik előttem bánatosan mosolygó arcod, úgy tetszik, mintha már távol lennék tőled. Mohón nyulok két kezéd után, csókjaimmal halmozom el, hogy meggyőzzem magam az edes valóról, a két könnyecpp kezredre hull, éget, elvonod keziedet s reám borulsz.

Holnap elutazom. — Az a holnap! — mondod sohajtvá. — Utólszor búcsúzom tőled, s egy év múlva örökre visszatérek. De hát nem vagyunk-e mi bohók? Szomorkodunk a helyett, hogy gyűjtönek az edes szavakat, melyeknek visszacsengése betölti a távollét egyhangúságát. Vigasztalásul a mit magammal az utra viszek, azt hagyom itt is; az utolsó év kettős jutalmat ad; az orvosi diplomát s — tégedet.

Egyiket a másikért, sok küzdésért boldogságot, sok távolléért az elválaszthatlan együttélést s az első megmutatja az utat, mely ketőnket az oltárhoz vezet. — S addig? — Szeretni foglak, s reád gondolkodom. — Örökre!... — Csak addig, azután megőrizlek. — Az a holnap! Mikor lesz az a másik, mikor újra visszatérsz?!

Átvirasztott éjjek, átküzdött, fáradt napok jutalma itt vagy végre kezeim között; elolvashom százszor kedves betűidet, gyönyörködhetem benned s mint a gyermek a csillagok játékaival, nem tudok betelni nézéseddel. Te gazdagod tesszes, mert általad kincset nyerek; erőssé, mert őt védeni kell majd; boldoggá, mert ő enyém lesz.

A vonat dübörögtve halad velem az alföldi rónán keresztül a távoli hegy felé, hol egy csendes kis völgyben az én paradicsomom van, melynek te lakója vagy. Gondolatom már ott van nálad. Hol találalak fel?

Szobadban-e, rolam gondolkozva, emlékemben gyönyörködve? Vagy kis kertben, hallgatva a szellő susogását, hozott-e tőlem izenetet? Utánam epedő vágygyal arczodra, vagy versenyt ekeivel kertet vándor madaravál, mely azóta megerkezett, találalak-e? Elhímb futsz-e, mint azelőtt? Nem felejtetted-e meg el a régi szót: Örökre!

Oh, az nagyon boldog perc lesz, melyben mi viszont látjuk egymást! ... Álomias következik. A vonat 5 perczít hosszú időnek tetszik. Csak tovább, előre, te felé! A távirda-oszlopok gyorsan tűnnek el, most erdő következik, fái kaprázatosan forognak körben, pusztára érünk s engem nem érdekel semmi, semmi...

A nap bágyadt sugarával a láthatár felett rezeg, olyan soká tűnik le, olyan soká lesz éjszaka, olyan soká virrad meg, midőn újra láthatlak!

Örömtől remegő szívvel nyitom be házatok utcá-tájját. Mennyivel üdöb itt a levegő az én boldogságom tanyáján, mosolygób az ég mint tőled távol, — kedvesebb minden tárgy, mert reád emlékeztem!

Merre keresslek? ... A fülemle hívatólag szólal meg kertet táján. Ertem, ott vagy, szivem vonz feléd. Egy perc, egy pillanat még s karjaimba zárhatlak; elpauzszolomban a távollét keserü perczeit, fűedbe sugdoshatom a viszontlátás gyönyöreit által keblemben felújuló szerelmes szavammat, enyem vagy végre örökre!...

Örökre! ... Mi volt ez? Szivem erősebb dobbanása, képződés, vagy való? ... Nem bírok hozzád futni, pedig egy pár lépés választ el tőled; egy fa törzsébe fogodtom s halgatom a reggeli szellő szivemet tepő susogását, mely kis kertet lugasából hirt hoz nekem s azután kaczagva tovább suhan...

— Enyém vagy? — Egyedül csak a tied!... — Szeretsz? — Örökre?... — S ha majd az oltár előtt állunk, nem remeg-e ajakad, míg az „Igen”-t kimondja? — Nem, mert valósággal érezni fogom azt, a mit mondok.

— Szeretlek... — Szeretlek!... — Holtiglan?... — S te? — A siron innen és túl, az örökké való-ságig. — Higgyem? — Holnap megesküszünk reá az oltár előtt. — Milyen messze van az a holnap!... Miért van neked olyan közel, hogy csak egy nap választ el tőle!

— Felvirad a „holnap” reád nézve s a „ma” meghozta a te boldogságodat... Az én boldogságomra nem derül fel a „ma” soha... mindig csak... örökké — holnap!

Városunk jeles fogászta. Helybeli jeles fogászta, Dézsi Lajos, ki különben egyéb technikai ügyességéről is ösmeretes, a postán a következő sorokat vette: T. Dézsi Lajos urnak Debreczen.

Miszeriat működését már egy párszor személyesen igénybe vettem, és az által alkal-mam volt az ön műtehetségéről a foghúzás terén meggyőződni tehát ezen saiat meggyő-ződesémből, és az ön elterjedt jó hírneve folytán fölkerem ezenel teljes bizalommal, hogy méltóztatna nálébb ide felrاندulni, két vagy három napot elcsélni fájos fogak húzására a mely-nek majd egyéb teendőjét itt helyben majd bővebben megbeszélhetjük. E czéla küldök... stb. Kiváló tisztelettel T. K. G.

Budapest, 1890. aug. 22. Ehez ugyan nem kell több commentár. Egyéb teendője pedig az volt, hogy a kegyetlen nagy fájos zápfogaitól szerencsésen megszabadult patiens, az ügyes operateur Dézay Lajost felvitte magával Bécába, hol egyuttal a kiállításán időző családját is meg-szabadította a fájos fogak kínjától.

Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kutasi Imre.

Táncztanítási jelentés.

Mély tisztelettel tudatom a helybeli és vidéki n. é. közönséggel, hogy pterfia-utca 980. sz. saját házamban a mai kor igényeinek megfelelő táncziskola rendeztem be, hol épp úgy a növendékek, mint melyen tisztelt szüleik teljesen otthon érezhetik magukat, nem kimélve költséget és fáradságot, oda törekedtem, hogy a magasabb igényeket is kielégíthessem. Növendékeimet három csoportra fogom osztályozni n. m. kezdők, haladók és gyakorlóik coloneja, mely utóbbi hetenkint kétszer: szerdán és szombaton este 8 óráról 10-ig zenével tartatik, ezenkívül a hely. hitv. egyház leány nevelő intézetben is fogok naponként tanítani. Órámat szept. 8-án kezdem meg; beiratkozásokat a mai napról elfogadok minden időben. Tandij a kezdők és haladók osztályában 10 frrt egy tanfolyamra, a gyakorlóik colonejába tizenkét estélyre 5 frrt, hat estélyre 3 frrt.

A n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva magamat teljes tisztelettel Alföldy Károly tánczmester.

Siremlékek eladása.

A legnagyobb választékban, — gyári áron számítva, — 8 frrtől kezdve feljebb, — mindenféle szilárd kövekből, u. m.: fekete és szürke gránit, — fehér, vörös, fekete márványokból, — terméskövekből, — a melyek még gyári áron alól is eladatnak.

Régi sírkövek újítását, vagy becsérelését is elvállalok, sírkövek szállítását ugy felállítását is, — helyben ugy mint vidéken, saját felelősségem mellett teljesítetek. — Sírkőrajzokkal bérmertve szolgálók.

32 év óta fennálló üzletem iránt tanusított pártfogást és bizalmat a t.-cz. kegyeletes nagyjérdemi közönségnek megköszönve és újra kikérve maradtam teljes tisztelettel Boros Sándor, kőfaragó. Debreczen kis-várd utca 2102.

MATTONI-FELÉ GISSHÜBLER. A legjobb és legkisebb méretű... Mattoni-Felé Giesshübler. A szomszéd, barát és félrejtett egyaránt. A legjobb és legkisebb méretű határas ellen.

